

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

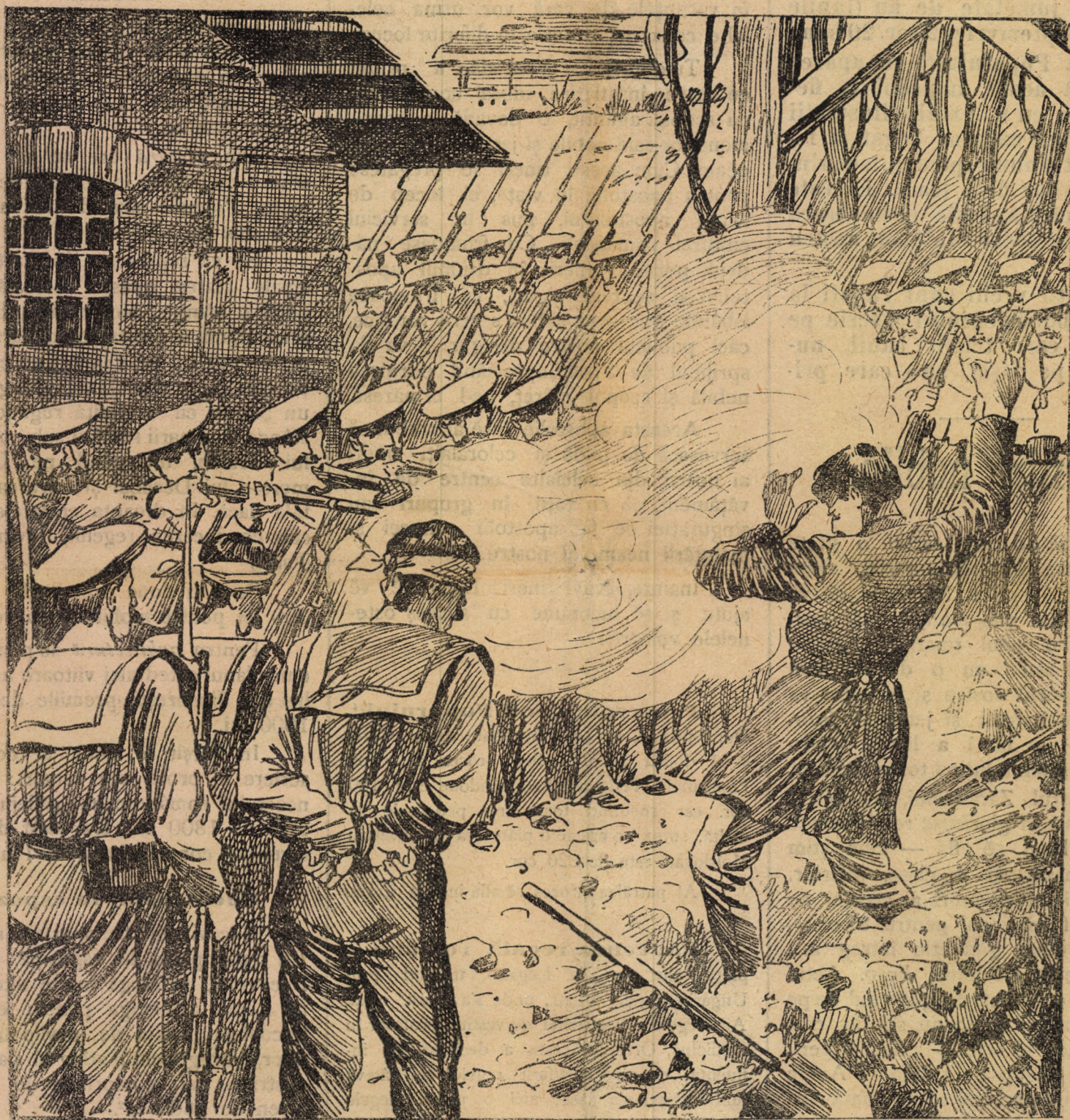
Pe un an 4 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia” H. Meltzer, Sibiu

Apare în fiecare Duminică

INSERATE:

se primesc la biroul administrațiunii, (str. Măcelarilor nr. 12).
Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Impușcarea locotenentului Schmidt.

În Rusia azi este la ordinea zilei executarea cu glonț sau ștreang a acelor, cari au luat parte la mișcările de reșcoală; ce de atâtă timp bântuie nefericita Rusie. Zilele aceste d. e. au fost osândiți la moarte în Reval 12 revoluționari și au fost pușcați. Și areștați, cari își așteaptă cu siguranță moartea sunt foarte mulți. Singur în orașul Iakonstal se află prinși 2500 de reșcuțați.

Unul din aceia, cari au fost osândiți la moarte și a fost împușcat zilele trecute este locotenentul de marină Schmidt. Osândirea și împușcarea lui a stîrnit pretutindenea compătimire, deoarece-ce se pare că pedeapsa a fost prea aspră. De altă parte a impus purtarea

bărbătească și curagioasă a lui Schmidt, atât în fața tribunalului, cât și în fața gloanțelor de pușcă.

Schmidt a fost comandantul vaporului »Potemkin«, care știm, că s'a reșculat, dar' în urmă a trebuit să se predea. Schmidt, împreună cu trei matrozi, a fost osîndit acum la moarte prin glonț. În fața tribunalului militar el a declarat, că nu s'a reșculat împotriva Țarului și a voit numai binele patriei și al poporului apăsător. El și matrozii au fost împușcați în Ociacov, de către soldați mărinari.

Schmidt a cerut să nu-i lege ochii, cum e obiceiul și cererea îi s'a împlinit. El apoi a grăit către soldați:

— Soldați, nu uitați pe locotenentul Schmidt, care moare pentru scumpa noastră patrie și pentru voi, iubiți frați.

În acest moment a sunat comanda: foc. La prima împușcătură au căzut doi din matrozi, la a doua unul și Schmidt sta nevătămat; numai când soldații au pușcat a treia oară, a căzut și el, nimerit de un glonț în piept. Ei au fost îngropați numai decât pe locul unde au fost împușcați.

Chipul nostru ne arată scena împușcării. Din cauza împușcării lui Schmidt, revoluționarii au făcut demonstrații prin mai multe orașe ale Rusiei.

Nou abonament la „Foaia Poporului“.

Ca și în anii trecuți, și acum deschidem cu 1 Aprilie c. un nou abonament la „Foaia Poporului“, anume pe un pătrar de an și pe o jumătate de an. Aceasta este o înlesnire pentru acei onorați cetitori, cari n'au abonat foaia la Anul-Nou, dar' voiese să o aibă acum și-i rugăm să se folosească de aceasta înlesnire.

Abonamentul e ca și până acum, foarte ieftin, anume:

Pe un pătrar de an (lunile Aprilie—Maiu—Iunie) 1 coroană 10 bani.

Pe o jumătate de an (lunile Aprilie—Septemvrie) 2 cor. 20 bani.

„Foaia Poporului“ va apărea ca și până acum, împodobită fiecare număr cu mai multe ilustrații frumoase, cu cuprins bogat și felurit, făcut anume pentru trebuințele oamenilor dela țeară. Ea este cea mai ieftină foaie românească și corespunzătoare iubitului nostru popor.

Abonații vechi sunt rugați la renoirea abonamentului a serie pe avisul, cu care trimit banii, numărul de pe fâșia, sub care primesc foaia.

Porniri nobile.

I.

Avem să aducem astăzi o veste îmbucurătoare cetitorilor nostri, veste despre porniri nobile. Și vestea ne va înveseli cu atât mai mult, cu cât pornirile ies din sinul tinerimii noastre culte, având astfel cu o dovadă mai mult, că poporul nostru și în viitor va fi condus de harnici și jertfitori fruntași, cari se vor nizi a lucra pentru binele și înaintarea lui pe toate terenele.

În centrul Zărandului, a acestui ținut de mari și glorioase reminiscențe istorice, în Brad, se află — cum știm — un gimnaziu cu 4 clase, inferior. Dar' fericiții întemeiători ai scoalei au făcut actul fundațional pentru 8 clase, adecă pentru un gimnaziu întreg sau cum se zice în România, liceu. Actul fundațional e întărit de guvernul de pe acele vremuri și nimic nu stă în cale de a deschide și cele 4 clase superioare, decât — lipsa de fonduri. Atâția bani sunt și acum, ca să se poată susține încă două clase, dar' ministru numai așa se învoiește dacă vor fi fonduri îndestulitoare pentru toate clasele.

Deci de la noi, de la hărnicia și puterea noastră atârnă, ca să adunăm fondurile de lipsă; dela noi atârnă ca biserica noastră ortodoxă să aibă cu o școală de mijloc mai mult și Zărandul să aibă un far luminator puternic, care să răspândească până în mari depărtări razele culturai românești.

Suntem sêraci, n'avem milionari între noi, dar' din sărăcia noastră încă putem face mult, — cum aceasta am dovedit-o uneori — *dacă voim* și dacă voința ne este nestrămutată.

De acest adevăr și de o nobilă pornire sunt stăpâniți tinerii nostri, elevi ai seminarului »Andreian« din Sibiu, teologi și pedagogi, cari s'au decis a lucra și ei pentru sporirea fondului gimnazial, ca astfel cu o zi mai curând să se poată întrupa idealul Zărandenilor, idealul nostru al tuturor: liceul din Brad.

La inițiativa câtorva elevi seminary, de obârșie din Zărand și cari și-au făcut studiile în Brad, mai mulți elevi din seminar au luat frumoasa hotărâre de-a porni în vacanțe prin țară și a aranja prin orașele și orașele noastre concerte, venitul cărora apoi să-l ofere fondurilor gimnaziale din Brad. Primul concert îl vor da tinerii nostri la Paști în Orăștie, ear în vacanțele de vară vor urma celelalte concerte, o serie, în diferite locuri.

Tinerimea seminarială a primit cu mare însuflețire ideea concertelor cu scopul amintit, o dovadă a sentimentelor sale nobile și jertfitoare pentru neam. Cum acești tineri se pregătesc pentru apostolie în viață, ei încep de acum apostolatul, pus în serviciul culturai românești. Cu frumoase nădejdi pornesc tinerii în drumul apostoliei și suntem siguri, că frumoase isbânde vor avea și bun seceriș vor face, căci publicul nostru desigur le va da sprijinul de lipsă, apreciând pornirea nobilă și scopul măreț, ce-l urmăresc.

Aceasta apostolie însă ar trebui să servească de pildă și celorlalți tineri ai nostri, din celelalte centre de învățământ, ca cu toții, în grupuri sau singuratici să fie apostolii culturai și înaintării neamului nostru.

Înainte, bravi tineri! Dzeu să vă ajute și să încunună cu succes ostenelele voastre!

Procesele „Foil Poporului“.

După primul, au venit aprobate de la Curie și al doilea și al treilea proces al »Foil Poporului«. Pedepsa în amândouă este 180 cor. ear socotind toate trei pedepsele la oaltă, suma ce are să o plătească dl Silvestru Moldovan este de 320 cor.

Al patrulea proces se află încă la Curie.

Părechea regală română a plecat din țară la Lugano, trecând prin Ungaria și pela Viena, unde s'a oprit o zi. Aici regele a fost vizitat de vestitul profesor în medicină, Ortner. Acesta a declarat, că influența, de care a suferit regele cu câteva luni înainte, n'a lăsat nici o urmă. Regele se află destul de bine și știrile despre boala primejdioasă și despre abdicarea lui, au fost scornituri jidovești. Cât timp va rămânea regele în Lugano, nu se știe, dar la deschiderea expoziției va fi în București.

DIN LUME.

Conferența din Algeciras.

Conferența din Algeciras e pe încheiate. În cele mai grele întrebări, anume a poliției din porturi și a băncii marocane, s'a făcut înțelegere între Franța și Germania. Delegații statelor, în deosebi Revoil (Franța) și Rado-

vitz (Germania) au declarat, că sunt mulțumiți cu rezultatul lucrărilor conferenței.

Știri mărunte.

În Macedonia au fost nimicite două bande bulgare mai mici.

În Rusia decurg în liniște alegerile deputaților. Miniștri pregătesc proiecte și propuneri pentru parlament.

Expoziția din București.

Continuăm cu informațiile despre expoziția generală română de la București, căci deși guvernul nostru ne-a oprit, ca să avem pavilion propriu, ne stă în voie să cercetăm expoziția, din ceea-ce foloase însemnate vom avea.

Premii.

Comisariatul general al expoziției a pus mai multe premii pentru lucrări, ce vor fi espuse la expoziție din: pictură, sculptură, arhitectură etc. Din aceste amintim:

Din *pictură* are să se facă un studiu pe pânză, în mărime de 2—250 metri. Premiile sunt de 15 mii, 2 mii și o mie de lei.

Se va reprezenta în partea principală starea noastră actuală, ca de pildă o câmpie, încărcată cu holde, reprezentând secerișul, în depărtare Carpații, apoi un oraș înfloritor cu hoarne de fabrici; în planul întâiu lângă o cruce un bătrân cu o fetiță rugându-se. În stânga legionarii români sub conducerea lui Traian, învingând pe Daci, sau moartea lui Decebal și intrarea în capitala dacă. În dreapta armatele române sub conducerea regelui, învingând pe Turci.

Să dau două premii de 1500 și 300 lei pentru mobile vechi românești.

Pentru *arhitectură* se pune la concurs planul catedralei viitoare a Mitropoliei din București, premiile de 5000 și 1000 lei.

În sfârșit se pune la concurs o scriere în proză sau versuri: cântarea neamului românesc cu prilejul aniversării de 1800 ani. La acest din urmă, termenul concursului e 1 Iunie 1906.

Bucovinenii la expoziție.

Bucovinenii fac pregătiri mari pentru participarea la expoziție. Delegații Bucovinei, pe lângă multe alte favoruri au isbutit a câștiga pentru exposanții bucovineni, afară de pavilionul Românilor, întreg frontul stîng al pavilionului austriac, carele cuprinde în total un teren de 1800 m².

La opreliște.

În urma opreliștei, prezidiul »Asociațiunii« a dat următorul aviz:

În conformitate cu deciziunea Comitetului central Nr. 68 din 19 Martie a. c. se aduce la cunoștința despărțămintelor »Asociațiunii« și a publicului român la care aceasta s'a adresat în afacerea Expozițiunii generale române din București, că dl Ministru r. u. de interne, prin ordinațiunea sa Nrul 146/1906 din 13 Martie a. c., a oprit »Asociațiunea« dela aranjarea și înzestrarea pavilionului Românilor din Ungaria în partea etnografică a Expozițiunii.

și că Comitetul central, deși convins că această ordinațiune nu are nici o bază legală de drept, — totuși, spre a nu expune »Asociațiunea« la alte neplăceri mai grave, — a decis sistarea acțiunii începute și a încunostiințat Comisariatul general al Expozițiunii despre această hotărîre.

Sibiu, 21 Martie 1902.

Prezidiul Asociațiunii:
Iosif Sterea Șulțu.

Cum am fost, cum suntem și cum se fim.

(Urmare și fine).

Am zis în articolul din nrul trecut, că bine nu mergem, cum mergem acum și e timpul să ne îndreptăm.

Mijlocul cel mai bun pentru aceasta este să ne întoarcem iar' la însușirile cele bune ale înaintașilor noștri.

Să ne iubim biserica și școala, umilele scăpări ale noastre.

Să jertfim din cât avem pentru ele cu drag și cu inimă adevărat românească.

Să ne dăm copii la școală, dar' nu de silă și forțați, ci de voie bună, fiindcă altcum nu putem ținea pas cu celelalte popoare, cu mult mai luminate ca noi. Pentru că nu de geaba a zis cine a zis »că cine are carte, are parte«.

Să cercetăm biserica regulat, pentru că acolo de sigur vom afla tărie sufletească și ni-se va întări credința în Dumnezeu.

Să părăsim lăcomia, barșoanele și mătăsurile, cari numai ne sărăcesc, și să purtăm portul nostru pictoresc și admirat de lume.

Să ne iubim patria și pământul strămoșesc, care este udat cu sângele eroilor noștri.

Să exploatăm și să lucrăm pământul rațional și atunci ne va da roade înbelșugate și nu vom fi siliți să luăm lumea în cap. Că te-ai convins pe deplin iubite Române »Că fie pâinea cât de rea, tot mai bună 'n țara mea«. Moșioara primită dela moși să nu o dăm în mână străină, fiindcă dacă n'ai pământ, ești pierdut.

Să nu cheltuim banii pe fie ce nimicuri, ci numai pe cele mai de neapărată trebuință.

Să nu fim leneși, ci multe din lucrurile noastre casnice să ni-le facem noi înșine.

Ura și pizma să dispară dintre noi, ca neghina din grâu, buna înțelegere și frățietatea să ne stăpânească.

Să nu mergem pentru fie-care ceartă cât de mică la avocat, ci să ne împăciuiim noi între noi ca frații. Fiindcă întotdeauna e mai bună o împăciuire strâmbă decât o judecată dreaptă, din care atât părătul, cât și părătorul este păgubit.

Să ne lăsăm de beuturile cele omoritoare de corp și suflet, cari ne duc la comiterea atâtor imoralități, ci să fim oameni morali și cinstiți în totdeauna.

Din Europa la New-York cu trenul.

Știm de pe mapă, că în partea de meazănoapte, înspre polul nordic, capetele Asiei și Americii se apropie mult unul de altul, fiind despărțite numai prin o strimtoare sau cale de mare, numită calea Bering.

O societate americană voiește acum să facă pe aici un tunel, pe sub apa mării, pentru tren, care astfel ar trece pe uscat din Asia în America. Dacă se va face acest

tunel, atunci se va putea merge de la noi din Europa, la New-York pe uscat, cu trenul.

Chipul de mai sus ne arată, cel din dreapta calea Bering, pe unde se va face tunelul, iar cel din stânga linia ferată, plecând din Europa pe la Paris, Berlin, Moscova, apoi prin Asia (Siberia) la calea Bering și de acolo în America, pe la Chicago la New-York.

Când vom face tot ce am zis și vom urma în cele zise, după strămoșii noștri, să fim siguri că atunci nu vom peri. Nu, ci încă de ar veni îndoit atâtea încercări asupra noastră, încă mai tare ne vom învârtosi și întări.

Petru Bura, înv.

Din Târnova. *)

E cam mult, de când despre comuna noastră nu s'a mai pomenit nimic în coloanele mult prețuitei noastre »F. Poporului«. — Am tot așteptat, ca condei mai apt să scrie despre cele ce urmează, dar' așa mă văd silit a face însumi pe raportorul.

E vorba de concertul ce a avut loc în seara zilei de 12/25 Februarie a. c. în favorul bisericii gr. cat. din loc. Acest concert — îmi pare — e începutul unui nou capitol în istoria dezvoltării comunei noastre, prin faptul, că cu acest prilej am putut saluta prima dată corul bis. bărbătesc, format pe 4 voci din fiii comunei noastre, prin osteneala și zelul preotului nostru, Dl Axente Țăran, ceea ce negreșit e un pas înainte.

Nuansare perfectă, tact, precizie în executare, s. a. sunt lucruri cari le-am cetit prin alte dări de seamă. Eu însă mă mărginesc a apreția cauza după efectul produs. Și la acest punct nu știu cui i-să revine mai mare laudă: tinărului nostru cor, sau drăgălașilor noștri teatraliști.

Corul a încântat publicul de față prim »Moto«-ul său și prin alte 3 cântări: 1. Imn de sărbare (»Astăzi e ziua«), 2) Cântecul treicolorului și 3) Hora Sinaiei. Care a plăcut mai mult, ar fi greu a statori, dar' după fie-care se auziau voci, că »asta o fost și mai frumoasă«.

Iar' piesele teatrale au fost: »Arvinte și Pepelea« și »Șoldan Viteazul«.

Mult haz și multă veselie a stârnit jocul tinerului măiestru faur I. Boldan (Șoldan Viteazul). cu capul lui »chilug,

smuls de Rusalii și păscut de boboci«, — iar' tinărul măsar Ilie Rus în rolul lui Pepelea a făcut publicul să leșine aproape de răs prin strengăriile lui bine reușite.

Pe dl învățător A. Recean (Arvinte) nu știu, cum s'el apreciez. Noi n'am umblat pe la teatre din orașe, unde joacă actori de profesiune, dar' știm că jocul dlui Recean a întrecut toate așteptările noastre. Las să urmeze două păreri. Intr'un loc aud în decursul jocului o voce șoptind: »Vai! bată'l crucea, moș afurisit și spurcat la inimă! Nu-i destul, că nu dă fata (pe Mandica) bietului copil (lui Pepelea), ci mai vrea s'el și încelue cu casa«. În alt loc aud o muiere zicând cuciuță: »Lume, lume! cum i-ași mai smulge al puțin păr!«. Și când colo: dascălul nostru e tinereț și frumuseț, numai bun de înșurat. Am răs în mine și am compătimit pe bietul bărbat al unei muieri așa războinice.

După concert a urmat dans și veselie până în ziua albă. Intiligința s'a retras în o altă chilie și animată la culme lângă paharele cu bere și vin, discuta viu succesul perfect al concertului. Unul — un harnic credincios al bisericii sale și anteluptător al intereselor noastre morale încheie un toast cu cuvintele: »In sfârșit mă bucur, că intiligința comunei noastre întreagă, fără deosebire de confesiune e adunată aici într'un mănunchi«. Un altul îi șoptește, după ce s'a așezat pe scaun: »Te-ai pripit cu vorba; preotul și învățătorul gr. or. nu sunt de față«. Ce am zis susțin! — zice amintitul bărbat cu ton înalt — toată intiligința comunei noastre e de față. Am întrebat, că oare numiții domni primit-au invitații? Mi-s'a spus, că da! Ei bine! cum unul din ei știe lua parte la nunți jidovești, ca Român și om inteligent, i-s'ar fi convenit să'l vedem și aici în mijlocul nostru ca pe unul din conducătorii noștri. În adevăr absența dlui preot — și în cât știm — fără cauză justă — a stârnit o adâncă părere de rău în inimile celor de față.

*) Întârziată din lipsa de loc. Red.

De astă-dată nu li punem cu numele, căci voim a spera, că pe viitor conducătorii noștri își vor înțelege mai bine chemarea.

„Un Participant”

Din Velcher.

— 23 Martie 1906.

În 12 l. c. s'au făcut socotelile bisericești gr.-cat. din Velcheriu. La 8 ore dimineața s'a adunat coratoratul în localul parohului spre a li-se ceti socotelile, sub presiul notarului tractului Pogăcelii.

După o desbatere de 2 ore, socotelile se primesc, ear' unii din coratorat au rugat pe dl președinte al adunării să numească 3 oameni de încredere, spre a se număra casa restantă de 734 cor. 40 bani.

Președintele numește ca oameni de încredere pe dnii Iuliu Albion, Orvean Gavrilă și Roșca Zaharie, dar' înainte de a se vizita lada bisericești, coratorul prim dl Harfaș Irimie, declară, că bani nu sunt, i-au dat la Jidani în sat spre fructificare, dar' nu pe seama bisericești; frumos lucru în loc se se de bani spre fructificare pe seama bisericești li-s'au dat J. danilor, se fie mândri pe banii bisericești gr.-cat din Velcheriu.

După toate aceste s'a luat protocol, că coratorul prim Harfaș Irimie în timp de 8 zile se depună iară banii în lada bisericești (dar' vorbă de suspendare n'a fost).

După ameazi auzind poporul despre aceasta nedreptate, s'a strins în localul școalei, pretinzând cu energie că dnul notar tractual se iee al doilea protocol și pe coratorul primar Harfaș Irimie se l suspendeze și se denumească alt corator prim suplent.

Dl notar cu greu a luat al doilea protocol, unde suspendează pe coratorul prim Harfaș Irimie și numește pe dl Emiliu Dan ca corator primar suplent, până la adunarea procsimă, adică până în 18 l. c.

În 18 l. c. având parohul local o înmormântare, ședința s'a amânât până în 19 l. c. La 8 ore s'a adunat coratoratul și după o desbatere lungă, la propunerea dlui Gregoriu Bozac hotărăște, că fostul corator primar Harfaș Irimie se plătească după banii dați la Jidani împrumut, 8% pe un an.

Dl corator primar însă dela Jidani nu a căpătat 8% ci 12%, adică a voit se se îmbogățească din banii bisericești, cu mare sudoare adunați de poporul sorman din Velcheriu pentru ca se împodobească casa lui Dzeu.

Nu vede dl Harfaș Irimie că biserica, de 10 ani edificată, încă nu are fruntar, nu-i rușine de popor și nu se teme de D zeu, făcând astfel de lucru.

„Un abonent.”

Dela „Reun. rom. de agricultură din comitatul Sibiu”.

— Impărțirea semințelor. —

În ședința sa cu data de joi, subscrisul comitet central, luând în considerare cele 65 cereri întrate, a împărțit în mod gratuit între

membrii petenți în total 76 klgr. semăntă de trifoiu, 28 klgr. semăntă de napi de nutreț și 39 semăntă de lăptăș, și anume:

A) Semăntă de trifoiu.

Isidor Blaga, paroh, Lancrăm, Nicolae Ivan, învățător, Dobârca, Toma Dragomir, paroh, Porcești, Florian Bologa, paroh, Marpod, Aron Suciu, econ., Dobârca, Ioan Dobre, învățător, Deal. La fie-care câte 2½ chlgr.; Valeriu Florian, paroh, Racovița, Dem. Orășian, învățător, Apoldul-rom., Ioan Stănuț, econ., Ilimbav, Ilie Iosof, paroh, Gales, Demetriu Săcărea, inv. pens., Sebeșul-sup., Vasile Dobre, paroh, Căpâlna, Comuna politică Deal, Nicolae Sasu, notar, Nicolae Șurean, paroh și Alexandru Bêrsan, învățător, toți din Rusciori, Stefan Bratu, econ. Tilișca, Nicolae Cărpinișan, paroh, Rêhău, Ioan Bratu, inv. dirig., Tilișca, Ioan Alëman, econ., Topârcea, Ioan Marin, paroh, Rîusadului. La fie-care câte 2 chlgr.; Ioan Petrișor, paroh, Alțina, Irimie Răduț, notar, Avrig, Demetriu Ivan, paroh, Dobârca, Toma Doican, paroh, Sebeșul-inf., Iordache Roșca Căpitan, propr., Seliște, Ioan Bunea, paroh, Tilișca, Petru Juga sen. și Petru Juga jun., ambii parochi, Tilișca, Comuna bisericească Deal, Vasile Maxim, paroh, Avrig, Comuna bisericească Sebeșul-sup., Ioan Mateiu, paroh, Sebeșul-sup., Ioan Tatu, paroh, Țichindeal, Ioan Căndea, protopresb., Avrig, Nicolae G. Popa, econom, Savu Florea, econ., ambii din Pianul-inf., Ioan Demian, paroh, Nucet și Comuna bisericească Sebeșul-inf. La fie-care câte 1½ chlgr.; Toader Mașca, econ., Slimnic, Nicolae Ift. Ursu, inv. Bradu, Ioan Hanzu, paroh, Cacova, Ioan Bena, paroh, Pianul inf. La fie-care câte 1 chlgr.

B) Semăntă de napi de nutreț.

Teodor Necșa, paroh, Bungard, Nicolae Dura, capelan, Deal. La fie-care câte 2 chlgr.; Demetriu Băilă, inv. penz., Șura-mare, Comuna bisericească Racovița, Ioan Cărpinișan, propr., Gârbova, Vasile Bălan, epitrop, Cristian, Nicolae Cărpinișan, paroh, Rêhău, Ioan Bena, paroh, Pianul inf., Ioan Demian, paroh, Nucet. La fie-care câte 1½ chlgr.; Irimie Răduț, notar, Avrig, Nicolae Ift. Ursu, inv., Bradu, Ioan Bunea, paroh, Tilișca, Vasile Dobre, paroh, Căpâlna, Aron Suciu, econ., Dobârca, Vasile Maxim, paroh, Avrig, Ieronim Nemeș, inv., Cristian, Ioan Căndea, prot., Avrig, Nicolae G. Popa, econom, Pianul inf., Vasile Mușoiu, notar, Bungard, la fie-care câte 1 chlgr.; Toader Mașca, econ., Slimnic, Ioan Hanzu, paroh, Cacova, Valeriu Millea, notar, Tilișca, Ioan Tatu, paroh, Țichindeal, Savu Florea, econ., Pianul inf., Nicolae Stoica inv. penz., Bungard. La fie-care câte ½ chlgr.

C) Semăntă de lăptăș.

Nicolae Gavrea, adm. prot., Bendorf, Teodor Necșa, inv. penz., Bungard, Comuna bisericească Gales, Vasile Dura, vice-notar, Deal, Ieronim Nemeș, inv. și Vasile Bălan, epitrop, ambi din Cristian, Savu Florea, econ., Pianul inf., Nicolae Hința, paroh, Sebeșul, Nicolae Stoica, inv. penz., Bungard, Ioan Călăraș, econ., Bradu, Ioan Alëman, econ., Topârcea, Alexandru Drăgan, notar, Orlat. La fie-care câte 2 chlgr.; Ioan Petrișor, paroh, Alțina, Demet. Ivan, paroh, Dobârca, Ioan Bunea, paroh, Tilișca, Valeriu Bunea, paroh, Fofeldea, Ioan Bena, paroh și Nicolae G. Popa, ec., ambi din Pianul inf., Vasile Mușoiu, notar, Bungard, Comuna bisericească Rîu-sadului, Comuna bisericească Șura-mare și Nicolae Opreș, paroh, Șura-mare, la fie-care câte 1½ chlgr.

Semințele împachetate și purtând numele membrilor împărțitori se pot lua în primire din magazinul de semințe (hala de vânzare) al Reuniunii economice săsești (Piața mare) pe lângă o simplă adeverință de primire.

Membrii împărțitori sunt rugați a se para la sămănat semănta primită și a nu o mesteca cu eventuala semăntă procurată dela firmă neacreditată și în fine a ne face la timpul seu raport cât mai amănunțit despre modul de purcedere la cultura acestor plante, cum și despre rezultatul recoltei.

Din ședința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, ținută la 26 Martie n. 1906.

Pantaleon Lucuța,
prezident.

Vic. Tordășanu,
secretar.

Rechemarea unui ambasador.

Ambasadorul Bellamy Storer.

Prezidentul Statelor unite din America, Roosevelt, a rechemat pe ambasadorul (trimisul) Statelor-unite la Viena, Storer și a numit în locu-i pe Francis. Storer a reprezentat Statele-unite la Viena de la 1903 și cauza rechemării lui nu este vre-o neînțelegere dintre cele două state, ci poate, că Storer, împreună cu soția s'a a trecut, în Viena la catolicism și era iubit de Americanii, ce trăiesc în Viena.

Aci dăm portretul lui Storer.

Dela teatru.

Sensația Vienei: „Sherlock Holmes”, o comedie de detectiv, s'a predat și pe bina noastră din loc; mulțămită interpretării bune a rolurilor, am câștigat un chip clar despre acel Sherlock Holmes, detectivul ideal a lui Conan Doyle, care și din un fir de cenușă de țigaretă își constată o întâmplare întreagă. E într'adevăr interesantă piesa, sau mai bine și-urul de tablouri cuprinse în rame de aventuri de dedectiv, care Sherlock Holmes cu bravură obicinuită le stîrșeste cu un succes frapant.

O figură mai potrivită ca dl Sonenthal în rolul lui Sherlock Holmes nu s'ar fi putut găsi. Totașă dl Stărk în rolul lui Morcarty, contrarul înverșunat a lui Holmes.

Sâmbătă s'a predat opera „Hoffmann's Erzählungen” de Offenbach, cu muzica s'a variată și armonioasă.

Cum suntem informați sesiunea teatrală se încheie cu sfîrșitul unei acesteia. O se vină apoi o societate de operă, tot sub direcția dlui Bauer, care se dea 24 de reprezentații.

PARTEA ECONOMICĂ

Stupăritul.

În timpurile mai vechi țara noastră se numea un adevărat Canaan, pentru-că după-cum se zicea p'atunci, aici curgeau laptele și mierea de-a gata. Și nu fără oare-care cauză se zicea aceasta! Pentru-că laptele curgea din belșug din ugerul vacilor, cari aveau pășuni mănoase pe șesurile cele estinse, ear' mierea o aflau oamenii fără să se mai căsnească atâta cu îngrijirea stupilor, — prin scorburile arborilor.

Astăzi însă șesurile cele estinse mai toate sunt brăzdate de plug și cultivate cu bucate, ear' vacile cu lapte se țin pe unele locuri și peste vară în grajd, unde se nutresc cu plante de nutreț. Mierea nu se mai poate afla prin scorburile de pădure, decât ca o raritate, ci omul, dacă vrea să aibă miere, trebuie să sufere și împunsăturile albinelor și astfel trebuie să se ocupe mai cu deadinsul și cu îngrijirea lor.

Stupăritul a fost cultivat din timpurile cele mai vechi. Dar' ca mai toate lucrările omenești, așa și acela, s'a tot perfecționat, până când a ajuns în starea, în care-l vedem astăzi. La început, după-cum am văzut mai sus, nime nu se ocupa înadins cu el, ci oamenii, când aveau lipsă, adunau mierea de prin scorburile arborilor. Mai târziu s'au învățat adică și au prins albinele de prin scorburile înfundându-le în coșnițe de nuele, ear' când le trebuia miere, le afumau și ucideau cu fum de peatră pucioasă și apoi le scoteau fagurii, din cari storceau mierea. Dar' astăzi cu coșnițele cele nouă, nu mai trebuie să ucidem albinele, ca să le luăm mierea, pentru-că aceea se poate lua și fără uciderea lor.

Dacă e ca stupăritul să se poarte nu numai pentru plăcere, ci și pentru oare-care câștig, atunci nu mai trebuie purtat după metoda strămoșilor, pentru-că astăzi recerintele de producție sunt cu totul altele, ca cum au fost mai înainte. Mai demult, pe când pă-

durile erau pline cu tot felul de arbori buni pentru strînsul de ceară și miere, ear' câmpurile cu tot felul de flori și buruieni, arare-ori intra vre-o pauză oare-care în producția de miere.

În timpurile acelea albinele aveau pășune destulă de primăvara începând, până toamna târziu, așa că stuparii de atunci ziceau în neștiința lor, că »cu cât te îngrijești mai puțin de stupi, cu atât le umblă lor mai bine«. Astăzi însă s'au schimbat timpurile și împrejurările și se poate zice întors: »dacă nu te îngrijești de albine, nici lor nu le merge bine«. Pe lângă toate acestea astăzi se produce mai multă miere, ca mai demult, pentru-că cunoștințele câștigate despre viața albinelor și priceperea stuparilor, pot suplini aceea, ce natura nu mai oferă din belșug, precum și aceea-ce, celor vechi le era ascuns.

Cele mai bune recoalte de miere le dă astăzi stupăritul din coșnițele mobile sau raționale. Cu cele de nuele nu se mai plătește ca să te ocupi. Aceasta ar trebui să și o însemneze fiecare stupar începător. Unii dintre acestia sunt de părere, că stupăritul se înceapă în coșnițele de nuele și dela acestea se treacă apoi la cele mobile sau mișcătoare. Părerea aceasta însă este greșită. Pentru-că nime nu se apucă să-și facă mai întâiu un vestmânt de modă veche. Pentru-ce dar' să începi un lucru, pe care ști, că curând după aceea ești silit a-l părăsi?

Pentru stuparii începători nici cumpăraturile roilor din ori-ce loc nu se prea recomandă, pentru-că roi buni și tari nici nu prea vînd stuparii harnici, apoi cu de cei slabi, începătorii nu prea știu manipula. A se ocupa cine-va pe timpul verii sau toamna de stupărit, încă nu e prea e recomandabil, deoarece albinele cumpărate, ușor se pot întoarce în locuința lor cea veche, pe care și dacă nu o mai află la locul ei, împopulează de regulă altă coșniță din stupina aceea.

Stuparii începători mai bine izbutesc, dacă primăvara prin Martie se adresează la un stupar harnic, dela care apoi sunt siguri, că pot să și procureze

și coșnițele de lipsă. A-și procura cine-va coșnițe dela măsari, cari nu sunt totodată și stupari, nu prea e cu cale, de oare-ce aceia de ar fi ei cât de meșteri, tot nu le pot pregăti după toate recerintele stupăritului.

Când stuparul are roii și coșnițele de lipsă, manipularea cu acelea nu mai întîmpină atîta greutate, deoarece din mișcările albinelor apoi poate să se orienteze în fie-care zi despre progresul și lucrarea acelor. Ca să o poată face aceasta, trebuie să știe câte ceva și despre viața și natura albinelor.

(Va urma).

Ioan Georgescu.

Expoziție de copii.

Știrea despre expoziția de copii, proiectată la inițiativa dlui V. Tordășianu, de »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu« a fost primită foarte bine și cu cuvinte de laudă de întreagă gazetăria română, atât de la noi, cât și din România.

Între altele eată ce scrie despre expoziția proiectată marea foaie »Conservatorul« din București:

Ne-am obicinuit dela o vreme să auzim petrecându-se în viața poporului român din Ardeal tot lucruri laudabile: Muzeu, expoziții de industrie casnică, expoziție de fructe, înființare de coruri, de cabinete de lectură, etc. și acum ne vine vestea îmbucurătoare, că comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu« în ședința sa de Marția trecută, la propunerea cunoscutului fruntaș român de peste munți, d. V. Tordășianu, a luat hotărârea de a aranja în comuna Apol-dul-românesc o expoziție de copii.

Ideea aceasta pentru noi e destul de originală și ne sună la ureche ca un lucru petrecându-se alt-unde-va departe, la popoare culte, cari au încercat aproape toate mijloacele de perfecțiune omenească, — de aceea m'a surprins, la prima cetire, hotărârea comitetului de a se ținea o expoziție de copii. Imediat ce am observat, că propunerea vine dela d. V. Tordășianu, deja m'am familiarizat cu ideea emisă

Dl. Tordășianu, e omul, care tace și lucrează, care, colectând cu banul, a

VESELIA.

Foia glumească a »Foil Poporului«.

Un sfat femeiesc.

— Anecdotală. —

Două prietene odată
Ca într-o zi să măritase
Întîlnindu-se pe stradă,
Să 'ntrebau, ce fac pe acasă?

— »Ce să facem, bine facem
C'am bărbat destul de bun,
Numa una mi necazu
Că de-abea 'l strâng de pe drum«.

— »Dar' tu cum o duci iubită
Al tău bun e, sau e rău?
— »Rău e soro, că se 'mbată
De nu ști de capu său,

S'apoi așa în beție
Ce găsește, tot adrobește,

Și pe unde dă cu băta
Toată — carnea-o vâlcește«.

— »Și mi te-a bătut vre-o dată?
— »M'a bătut ducă-l sătana
Deși spusu-i-am adese
C'oi fugi 'napoi la mama«.

— »Știi ce soro, când te-o bate
Spune-i în față așa:
»Io n'oi mai fugi acasă
Făr' aduc pe mamă mea«.

Apoi fi sigură soro
Că nici când nu te-a mai bate,
Nici nu ți vedea prin casă
Mai mult, vasele stricate;

Căci se ști sorucă dragă
Că le bagi boală în oase,
Când le spui verde 'n față,
Că le-aduci pe soacra 'n casă!

Teodor A. Bogdan
înv. în Bistrița.

Făr' de nici una.

— Anecdotală de Ionel dela Ș. —

Un Țigan, rupt de foame, se duse la finul seu, să-i deie ceva de-ale gurii, pentru el și purdei.

— Bine, bine — zise finul — îți dau lapte și mălaiu, dar' în ce să le duci? că n'ai adus oală.

— Apoi țucu-ți labele, eacă aci-i clopul (pălăria) meu, slujește el de oală.

Finul îi pune lapte gros în pălărie, dar' Țiganul iute o și întoarse cu fundu 'n sus, ca să puie și mălaiul, dar' laptele ți p'aci 'n jos. Țiganul dă să-l oprească, întorcînd eară pălăria, dar' atunci haid' și mălaiul în tina din curte.

Țiganul fluierînd a pagubă, zise:

Tii trăzni-m'ar Dzeu
Că o potrivii cam rău,
Laptele mi l-am vîrsat
Și mălaiul m'a lăsat...

isbutit în comitatul Sibiiului se întreprindă lucruri mari, ca înființarea unei hale pentru vânzarea produselor mese-rișilor români din Sibiiu, ca înființarea reuniunii pentru înmormântare, ca or- ganizarea expozițiilor de fructe, etc. Și nici odată nu s'a găsit cine-va să laude fructuoasa activitate, totdeauna în- vâluindu-și marile fapte sub haina mo- destiei.

Dar' faptele sale bune și naționale, îngrămădindu-se tot mai mult, se im- pun atențiunei oamenilor, și astăzi aproape nu e om în Ardeal, care se nu fi auzit de Tordășianu, sufletul mișcării economice de peste munți.

Expoziția copiilor, hotărâtă a se ținea în frunțașă comună românească Apold, e plăsmuirea celei mai frumoase idei, ce a putut concepe și pune la cale nu- mitul frunțaș român, când ne gândim, ce foloase mari va putea aduce o ast- fel de expoziție, generalizându-se pre- tutindeni pe unde locuiesc Românii.

Scopul urmărit de expoziție este de a se da medicilor români prilegul po- trivit de a afla prin studii comparative dezvoltarea fizică a copiilor, condițiile de traiu ale țăranului, alimentația, ocu- pațiunea, curățenia, locuințele, îmbră- cămintea, etc., cari condiționează pu- terea vitală a generațiilor viitoare. Cu un cuvânt, expoziția va servi ca mijloc pentru aflarea defectelor, cari cauzează marea mortalitate a copiilor, cum și a remedilor de luat pentru împiedicarea relelor. Expoziția se va ține în ziua a 2-a de Rusalii și va fi împreună cu distribuie de premii în bani, ce se vor da mamelor harnice, cari poartă deose- bită îngrijire pentru dezvoltarea priin- cioasă a copiilor lor.

Cetind aceste lucruri, ne vine a ex- clama: Cât de aproape suntem de Ar- deal și cât de departe suntem de pro- gresul țăranului român de acolo! Este timpul ca medicii, preoții și învățătorii noștri să-și ia în series sarcina lor de vindecători ai poporului nostru de la țară! Mișcarea lor folositoare va găsi sprijinul dorit la toți bărbații de frunte ai țării.

N. I.

Cultura Soiei.

Vrednicul nostru econom din Nu- cet Nicolaie Radu, ne mai scrie urmă- toarele despre cultivarea Soiei:

Cum se lucră Soia.

Soia crește în ori-ce fel de pământ, fie negru, galbin sau năsipos. Fiind-că are lipsă de multă lumină și căldură, se samănă astfel: cu cuibul, cu mașina și împrăștiată cu mâna; cu cuibul se pun 2—3 boabe în fie-care cuib, având o depărtare cuiburile între ele de 40 cm. în fie care parte. Cu mâna se samănă ca și cucuruzul, cu mașina asemenea, având o depărtare un fir de altul de 10 cm. în lungime, iar' în lățime cât are mașina.

Soia se samănă în fața pământului și se sapă de 2 ori ca cucuruzul; să- patul se face la 25 de zile dela sămă- nat, a doua sapă se face la alte 25 de zile dela sapa dintăiu.

Culesul se face în luna lui August; când frunzele cad depe fire jos, e semn că e coaptă și se culege astfel: se smulge din pământ și se lasă acolo pe loc vre-o câteva zile, până când se u- sucă toate păstăile și atunci se aduce acasă, se pune în șură și se bate cu imblăcii, ca fasolea, se ventură și se așează boabele în coșuri, iar' păstăile se dau la vite.

Preparații din Soia.

Lapte dulce: se cântărește o can- titate de boabe (cântărirea se face ca să se știe câtă apă se se pue la fiert) și se pun de sara într'o oală curată și se pune apă preste boabe, încă odată atâta câte boabe sunt și se lasă până dimineața și atunci ele sunt moi, se scurge apa din ele, se pun într'o puiă de lemn și se bat cu un sul de lemn (cum e sulul dela răsboiu) până se face pastă moale (ca aluatul) de nu se mai simțesc noduri între degete, când o în- cercăm, se ia din puiă și se pune într'o oală curată de fier (poate fi și de pă- mânt) și se pune apa peste ea, de 10 ori atâta cât a fost boabele, se pune oala la foc să fiarbă. Când s'a umflat de 3—5 ori se ia dela foc și se stre- coară prin un tifon curat sau o sită,

drojdiile din sită se dau la găini sau la porci, cari le mănca cu mare poftă, sau se întrebuintează la sarmale. Zama trecută prin sită va fi deci laptele ade- verat și pentru ca să-și capete gustul adevărat i-se mai adauge puțin zahar sau sare de bucătărie; se recomandă însă ca apa întrebuintată la lapte să fie de zăpadă sau ploaie, în caz de lipsă poate fi și de isvor, numai să nu fie aspră sau vâroasă.

Poate că vor fi unii, cărora nu le va plăcea mirosul laptelui, la aceia le recomand, ca laptele dobândit să-l pue din nou la fiert și atâta să-l fiarbă până ce prin evaporație își pierde mirosul; pe lângă zahar se poate pune și sare ordinară căci li dă gust sărătura.

Lapte dulce se poate face și din făina de Soia: punându-se făina la foc să fierbe ca și pasta dobândită din boabe.

Soia de vândut.

În nrul viitor vom continua cu lu- crările despre cultivarea Soiei și cu preparațiile. Azi amintim, că sămânța de Soia se află acum de vândut la dl Ignat Borza în Alba-Iulia (în cetate, a vârbă) cu câte 2 cor. chilogramul. În- demnăm pe iubii nostri economi să încerce cultivarea Soiei.

Importanța legumăritului pentru poporul nostru.

De George Malcan, inv.

Sunt multe necazurile ce ne apasă pe noi azi iubit popor, și par-că din zi în zi ele mai tare se înmulțesc și ne apasă încât abia, abia le mai putem purta!

Vorbind aceste, 'mi vine în minte zicătoarea: »O boală când te ajunge, strigă celorlalte: săriți, că l-am prins.«

În adevăr de multe necazuri sun- tem prinși în aceste vremuri!

Și apesați de ele învinuim pe alții, crezând că ei ni le au făcut; dar gre- șim căci vina noi însine o purtăm... Suferim atâtea necazuri numai din pri- cina nepriceperii și preste tot a ne- științei noastre!!!

Din „Nelușă“ (Nr. 5.)

Necrolog.

Cu inima înfrântă de durere adu- cem la cunoștința tuturor, că iubita

CASINA ROMÂNĂ din NÄDLAC a repaosat, după lungi și grele sbuciu- mări, provăzută cu sfintele provocări pentru abonament, dându-și plățile re- stante în știrea Domnului.

Jalnică presă română.

Poesii populare.

— Adunate de pe ici de pe colea. —

Greblate și netezite
Și la lume împărțite.

de Parteniu Giurgescu.

(Urmare.)

Mă luai pe valea seacă
Zicând cătră euc se tacă,

Din ce zic, din ce să-n deamnă
Că-i place frunza de toamnă,
Din ce zic, din ce să 'nviță
Că-i place frunza pălită.

Măi bădiță negricios
Depe uliță din jos
Te-ai fâlit că te-am iubit
Da io te-am prubuluit
Să ved dragă ți-s ori ba?
Dragă ți-s ca inima
Dela mine ia-ți firea,
Dragă ți-s ca sufletu
Dela mine ia-ți gându,
Că io n'am unul și doi
Că am turmă ca de oi
Și ciopor ca și de boi,
Ca de boi vara pe munte
Tot feciori aleși de frunte
Ca de oi vara pe coaste
Tot feciori aleși de gazde.

Fă-mă Doamne ce mi face
Să crece subțirea și naltă
Ca trestia de pe baltă

Să mă ieie boii 'n coarne
Peste vii să mă răstoarne
Peste vii, peste oraș
Peste un verde struguraș,
Struguraș verde din vie
La badea-n cântălarie
Să ved pe badea cum scrie.

Serie două trei cuvinte
De mine-și aduce aminte,
Serie două trei rënduri
Nu mai poate de gânduri,
Serie două trei răvașă
Țipă hârtia pe masă
Și să scoală 'n picioare
Și să uită drept la soare
Face soarele să joare
Și stelele jumătate,
Dară luna pogana
Zice zău că n'a jura,
Că ea vede și noaptea
Printre garduri cu nule
Degetuțe cu inele
Și voinici făcând la rele.

(Va urma.)

Dacă n'am avut fericirea ca părinții nostri să ne fi lăsat în o stare mai bună, fie științifică ori materială, apoi a sosit timpul cel puțin noi să vedem că, »așa cum a trăit moșul și tata, azi nu o mai putem duce«...

Să luăm pildă de la alte națiuni cum au început a se ridica și a face în toate progrese, altcum de cum făceau moșii și strămoșii și ele înaintea din zi în zi.

Noi bine le vedem toate aceste, dar' precum am zice: »stăm cu mâinile în mâneci.« s'au mai bine zis: »stăm ca vițelul la poarta cea nouă.« uitându-ne și mirându-ne de sporiul bun ce'l fac alții!!

Oare până când ne vom mai ținea strins ca orbul de gard, de ceea ce ne-am pomenit, făcând toate după cum le făceau moșii și strămoșii noștri?... Ei erau puțini, moșiile mari, ei erau cruțători, nu erau așa mândri (lucșoși) ca noi și puteau trăi. Azi noi suntem mulți și din zi în zi numărul ni se sporește, moșiile din ce în ce ni se tot împuținează, cu mândriile, cu prădarea banilor pe toate celea ne întrecem; cei dela putere ne împovărează cu dări și aruncuri tot mai mari, iar' noi în lucrările noastre sâtm aproape tot pe lângă ceea ce ne-am pomenit făcând bătrânii... De a da înainte nici vorbă!...

Vedem cu ochii că sărăcim și nu vrem să pricepem cauza sărăciei noastre... Și vedem foarte bine și aceea, ce fac alții de înaintea, văzând cu ochii și noi tot nu vrem să'i urmăm și să lăsăm cu ce ne-am pomenit... Câți nu sunt și azi între oamenii noștri, cari la ori ce lucru nou și bun ce li se spune că ar trebui să'l facem, răspund: »cu capul odată așa lucru nu voi face, cum a trăit tatăl meu fără el, voi putea trăi și eu«... Căci doar moșii noștri pentru că n'au avut mașini de imblătit, de săpat, de sîmēnat, au murit de foame!... Și pentru că n'au avut trifoiu, lucernă, napi de nutreț ș. a. ei n'au ținut vite?

Ce-ți va cânta asemenea om, când i vei spune, cum se poate lua de pe unul și acelaș loc, două roade pe an? Și durere sunt mulți între oamenii noștri, cari vorbesc asemenea, când vrei să le arēți calea ce ar trebui să o urmăm și noi, ca să ne fim de ris altora, una și alta ca să ne păgubim noi înșine.

A sosit ora deșteptării noastre din amorteala și întunecimea ce ne-a cuprins în lucrarea și purtarea peste tot a economiei noastre!

Să uităm deci trecutul întunecos și să pășim în viitorul luminos, ce ne stă înainte și ne deschide brațele ca să ne primească și ferească.

Crezând iubiții mei, că m'ați înțeles și fiecăruia i a intrat la inimă vorbele mele, de astă-dată voiesc a vă îndemna să vă interesați mai bine de un prea folositor ram economic, anume de prăsirea legumelor trebuincioase hranei noastre zilnice. O fac aceasta, pentru că ved, că nebagarea lui în seamă aduce poporului nostru o pagubă nespuse de mare. Mă doare inima când ved grădinile oamenilor noștri pline cu burueni în loc de a fi pline cu legumi. Mi-e greu când

ved că streinul ia pământ în arândă, prășește legumi și o duce ca un boer, iar' oameni noștri de și au pământ propriu, n'au grije de acest ram economic, mai bine cumpără legumile de tot felul. Și în schimb apoi se vaeră că trăim zile grele, sunt multe date și venite n'avem... (Va urma.)

Despre asocieri și tovarășii.

— Dialog între Nicolae și Ioan. —

Ioan: Bun ajunsu, frate Nicolae!

Nicolae: Bună-ți fie inima Ioane! Da'n cătrău?

Ioan: D'apoi eacă la oraș, ca și tine. Azi e ziua târgului și voiesc a-mi cumpăra și cu câte ceva.

Nicolae: Atunci e bine; 'ncălete vom merge împreună. Dar' ce mai faci, rogute, de nu mai vii pe la noi deloc. Măi, când erai mai tânăr mai des veneai, dar acum parecă tot lucră zi și noapte.

Ioan: Așa de des viu la voi, ca și tine la noi. Tocmai așa făceai și tu când erai mai tânăr, tot mereu ne căutai casa, dar acum'! într'un an odată. Acum dragul meu am mai îmbătrânit și avem și familii și avem și grigile noastre.

Nicolae: Drept că ne avem grigile noastre, ba zău ne grigim și de grigile tuturor, acum și pe viitor.

Ioan: Eu te cred pe tine, că faci isprăvuri multe, că îți cam place să te mesteci în toate.

Nicolae: Ori te bajocorești cu mine, ori ba, dar' mie-mi place a mă ocupa cu de toate, apoi mai cu samă dacă am folos de ele și văd, că pot avea chiar și alții... Acum de curând m'am făcut membru la »Asociațiune.«

Ioan: Da ce-o mai fi și aceea?

Nicolae: Da bine, la voi n'a fost domnul protopop cu domnia aceia mulți dela oraș ca să faceți agentură a Asociațiunei?

Ioan: N'a fost și nice nu știu ce-i aceea!

Nicolae: Ha! ha! ha! D'apoi ce români sunteți voi, dacă nu știți ce-i Asociațiunea?

Ioan: Da de unde păcatele voi ști, când nu ne-a spus nime d'alea! Apoi studenții d'alea nice nu-mi prea place să știu.

Nicolae: Ei, bine, eată ți-o spun eu: Asociațiunea e o însoțire a românilor din țara aceasta. Să înșiră câți voiesc sub steagul ei, sub scutul ei, înscriindu-se de membrii și lucrând după cum conducătorii ei zic. Toți câți o spriginesc au parte și folos de ea. Cum e la noi, am făcut o agentură a Asociațiunei, ne conducem noi pe noi, am căpătat în cinste multe cărți, ne abonăm foi, ș. a. m. d. În timpul când nu suntem ocupați cu economia, cetim prin cărți și foi, mai povesti, mai istorii despre bătaie, și despre neamul românesc și cei ce se trag dela un sânge cu el, apoi avem cărți din cari cetim cum se lucrează pământul cum se fac legile și guvernează țările.

Ioan: Ei, și ce folos ai de toate acestea?

Nicolae: Auzi acolo! Ce folos? Am folos că știu toate câte s'au întâmplat și se întâmplă în lume. Știu cum se mi lucru petecul de pământ ce-l am, știu cum se mi apăr dreptul înaintea legii, ș'apoi decât să șed în crîsmă prădându-mi banii, mai bine e așa, că mă trezesc cu două venituri: odată mi rămân banii în pungă, adoua am știință în cap. Mai dăunăzi a venit un domn și ne-a sfătuit să facem tovarășie de unelte economice și ne-a arătat și un plug schimbător, pe care, Doamne bine l'am putea folosi pe dealurile noastre.

(Va urma.)

SFATURI.

Oprirea de a curge sânge din tăieturi. Ca să oprim sângele de a curge din rană se pun cârpe arse, ori praf de cărbune sau apă rece amestecată cu oțet și așa se leagă rana.

Știri econ., comerc., jurid., industr.

Un loc bun pentru un barbir român este în Toplița română. De trei ani s'a așezat acolo un barbir ungur și-i merge bine. Cu atât mai bine i-ar merge unui Român, căci în Toplița sunt la 800 de familii române și toate l-ar sprigini. Cei ce ar dori să se așeze acolo, să se adreseze la Stefan Teglă, cantor gr.-or. în Toplița rom. (Oláh-Toplița, comit. Mureș-Turda). — Aviz barbirilor noștri!

Pădurile celor 7 județe sâsești. Ministrul ungar de agricultură arată în foaia »Magy. Táv. Ir.« cauzele pentru ce n'a putut aproba vânzarea pădurilor sâsești făcută la însoțirea ung. de esport și import. Ministrul numai acum a ajuns în posesiunea tuturor scriptelor, privitoare la vânzare. Causa principală a neaprobării este, că alte două firme au imbiat acum cu mult mai mare sume de 10 milioane de cor. cu cât se vânduseră pădurile la însoțirea de esport și import.

Cumpărare de moșii. Foilor ungurești li se scrie de prin ținuturile slovești, că Slovaci s'au sosit din America, cumpără mereu la moșii mai mari. Proprietarii mici din câteva sate s'au unit și au cumpărat nește moșii mari și le-au împărțit între ei. — Bine fac Slovaci și bine ar fi să facă și Românii noștri, ce se întorc din America.

FELURIMI.

Cine a aflat praful de pușcă. Până mai de curând se credea, că praful de pușcă a fost aflat de un călugăr papistaș, Schwartz din Freiburg (Germania). Se zice, că Schwartz l-a aflat din întemplantare, dar' acum se știe, că Schwartz e o figură legendară, care n'a existat. Praful de pușcă l'au aflat Chinezii, apoi Arabii l'au folosit pentru pușcat. În 1323 Arabii din Granada au bătut cetatea Baza cu tunuri. Până 1326—1340 erau fabrici de praf de pușcă în Franța și Germania.

Praful de pușcă a schimbat cu totul felul de luptă în războaie, în cari față de gloanțe coifurile și scuturile nu mai apărau pe luptători. Cel dintâiu războiu, în care s'a folosit sistematic praful de pușcă, a fost războiul anglo-francez.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Din Cincu-mare.

Basați pe cuvintele sf. scripturi: »Bateți și vi-se va deschide ori căutați și veți afla, cereți și vi se vor da voue« — am bătut și subsemnații la inima și simțul creștinesc al parochienilor noștri emigrați în America din parochia Cincu-mare, făcând apel, ca pentru construirea nouă și acoperirea cu tinichea a turnului bisericii noastre, care vechiu fiind și

din cauza vânturilor, apoi ros de dintele timpului amenința a cădea, se binevoiască a întreprinde o colectă între parochienii noștri și alți creștini bine simțitori și aflători în lumea nouă, ca astfel contribuind cu dinarul lor, să ne deie mână de ajutor spre completarea sumei ce s'ar recere spre scopul sus amintit; planul nostru, nu a fost glasul celui ce strigă în pustie, căci a prins rădăcini adânci în inima nobilă a parochienilor noștri Nicolae Suciu, Ignatie Suciu, George Baștea și Marian Bonea, cari luându-și asupra aceasta sarcina au colectat atât în orașul unde se află Erie-Pa, cât și în Cleveland-Sharon — și necrutând zile de lucru, osteneală și spese, după un termen de 4 luni ne-au trimis următoarea colectă:

Nicolae Suciu 1000 cenți, Marian Bonea 900 c., George Baștea și Ignatie Suciu câte 1000 c., Ioan Bonea 700 c., V. Pelelea 100 c., N. Suciu și N. Baștea câte 200 c., N. Pucere 100 c., Ioan Bolcoș 200 c. și Ioan Șandru 300 c. toți din Cincu-mare; Nistor Potor, Bruiu 50 c., Alecsandru Vulcan, Calbor 50 c., I. Vulcan și A. Vulcan câte 100 c., V. Joanta 25 c., G. Baștea 100 c. și Ioan Ludu 50 c. toți din Calbor; P. Muntean 50 c. din Cincumic; N. Ocol 400 c. Cincu-mare; V. Paler Cincu-mic; Nistor Blaga, Ioan Bera și I. Timolța câte 100 c., N. Broju 300 c., Gh. Broju 100 c., M. Broj 20 c., P. Verde, Iro-nim Verde, câte 100 c., Eft. Vereș 50 c., Ioan Toma 100 c., Gh. Aldea 50 c., Dionisie Pologea 100 c., T. Pologea 100 c., N. Gherghel 200 c., Nicolae Stângu 50 c., Ioan Broju 200 c., Nicolae Toma cu soția Rafila 300 c. toți din Cincu mare; G. Verde, Rodbav 50 c., G. Curca 25 c. Rodbar; A. Woner 20 c.; Mergindeal; Fl. Stângățiu, C-mic 25 c., R. Muntean, C-mic 35 c., I. Gridean, Boholt 25 c., M. Savu, Feldiora 25 c., G. Hetrea, Calbor 100 c., I. Șepii, Gălaț 25 c., M. Neagoie 25 c., I. Toșga 25 c. și G. Toșga toți din Calbor 25 c., Schineider 100 c., Eri-Pa; D. Dobrin, Arpaș 25 c., M. Vas 25 c., N. Gabor 50 c., T. Cozac 50 c., P. Voilean 50 c., G. Conchii 100 c., și Bordan Emil 200 c., toți din C-mare, I. Sitea 25 c. Seliște, Cost. Supană 25 c., Poiană, Dum. Branga, Poiana 25 c., M. Bumbea 50 c., Hetrea Ioan 100 c., Calbor, Hetrea Alecs 100 c., D. Bârza, Seliște 50 c., I. Tiri-bă 25 c., Ioan Sopa 25 c., Verd; D. Giorghie 25 c., Poiana; D. Epure 50 c., Taorcla; N. Bumbea, Calbor 25 c., Gh. Gușia 25 c., Calbor I. Baja, Poiana 25 c., I. Ghergina, Seliște 25 c., A. Tintin, Bruiu 50 c., I. Muntean, Seliște 25 c., D. Cristea 100 c., N. Marcu 25 c., Seliște, I. Oprean 25 c., D. Ghisie 25 c., Poiana; D. Pătruț 25 c., I. Pătruț 25 c., Seliște; Ioan Stoian, Tilișca 25 c., R. Terbea, Andreiu Moldovan, Ioan Stefan, Ioan Savu și Toma Urs câte 100 c., N. Cozac 25 c., Ioan Turcu 100 c., Ioan Bastea 100 c., N. Stefan 50 c., din Cincu-mare, Fl. Boran, Sibiu 25 c., Greavu, C-mare 100 c., V. Lelușu, Beșimbac 25 c., Iust. Monia Beșimbac 25 c., M. Stroilă, Calbor 100 c., D. Bozdog, Poiana 25 c., L. Bodolea 25 c., Ep. Bonicean 20 c., V. Jiurgiu 10 c., Em. Miclea 10 c., D. Miclea 15 c., V. Bolea 20 c., N. Truța 20 c. din Bucerdea-vinoasă, Vasile Anghel, Telnă 15 c., N. Părvu 25 c., Z. Părvu 25 c., V. Arian 10 c., I. Dragomir 25 c., N. Crăciun 20 c., S. Stefu 25 c., N. Părvu 25 c., N. Dragomir 10 c., Ch. Mureșan. 25 c., I. Arion 10 c., N. Arion 50 c., din Ohaba; I. Beca 50 c., Ioan Tulbure 50 c. din Cincu-mic; Eft. Maier 100 c. Tiuriu; Ilie Aron 25 c., Ioan Măcelariu, Roșia 25 c., G. Frățilă 15 c., Ar. Berghian, Tîr 50 c., V. Stanislau 25 c., Ioan Popa, Beșimbac 25 c., I. Curea, Rodbav 50 c., Ioan Cozac, Bruiu

50 c., N. Hașigan, Seliște 25 c., Cost. Vlad, Poiane 50 c., Ioan Băra, Tichindeal 25 c., N. Haderneu, Bükös 20 c., N. Comșa 25 c., Gh. Șorea 25 c., Is. Schiopu 10 c., N. Stanciu 25 c. și Nicol. Filip 25 c., Gălați.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Deputați sinodali. La sinodul archidiecezan au fost aleși următorii deputați mireni pe noul period de trei ani:

Cercul I. Sibiu: Partenie Cosma, directorul »Albinei« și Ioan de Preda, avocat, Sibiu. Cercul II. Seliște: Dr. Nicolae Comșa, medic în Seliște și Dr. Ghiță Măcelar, avocat în Mercurea. Cercul III. Sebeș: Dr. Eugen Meșian, fisc. comit. în Brașov și Lazar Triteanu, asesor consistorial în Sibiu. Cercul IV. Alba-Iulia: Dr. Vasile Bologa, director de școală în Sibiu și Mihaiu Cirlea, not. public regesc în Abrud. Cercul V. Deva: Dr. Aurel Vlad, directorul »Ardeleni« din Orăștie și Daniil David, senator magistratual. Cercul VI. Hațeg: George Dănilă, primar în Hunedoara și Dr. George Proca, secretar konzist. în Sibiu. Cercul VII. Ilia: Dr. Stefan Rozvány, avocat în Ilia și Vic. Tordășanu, funcț. konzistorial în Sibiu. Cercul VIII. Geoagiu: Dr. Ioan Marghita, avocat în Geoagiu și Dr. Enea Papiu, cand. de adv. în Sibiu. Cercul IX. Zărand, Dr. P. Oprea, dir. gimn. și Dr. Ioan Radu, prof. Cercul X. Câmpeni, Dr. Vasile Preda și Dr. Z. Chirtop, adv. Cercul XI. Turda: Dr. Petru Șpan, prof. semin. și Dr. Valeriu Moldovan, avocat, Turda. Cercul XII. Cluj: Vasile Almășanu, adv. în Cluj și Demetriu Comșa, prot. sem., Sibiu. Cercul XIII. Solnoc: Dr. Gavril Buzură, avocat în Lăpușul-unguresc și Dr. Ioan Fărcaș, avocat în Dej. Cercul XIV. Bistrița: Iosif Popescu, dir. de bancă, Reghin și Dr. Nicol. Bălan, prot. sem., Sibiu. Cercul XV. Târnava: Dr. Dumitru Stefan, adj. advocat la »Albina«, Sibiu și Dr. Dion. Roman, avocat Mediaș, Cercul XVI. Sighisoara: Virgil Oniș, dir. gimn., Brașov și Victor Păcală, prof., Sibiu. Cercul XVII. Traiscaune: Dr. Iancu Meșianu, proprietar, Zărnești și Nic. Bogdan, profesor, Brașov. Cercul XVIII. Brașov: Arsenie Vlaicu, director școlar, Brașov și Dr. Nicol. Vecerde, dir. »Albina« Brașov. Cercul XIX. Bran: Ioan cav. de Pușcariu, membru al »Academiei Române« și Nic. Garoiu, avocat, Zărnești. Cercul XX. Făgăraș: Dr. Ioan Șenchea și Dr. Octavian Vasu, advocați în Făgăraș.

Onomastica Papei. E obicei, ca Papii să nu-și serbeze ziua numelui ce-l iau ca Papă, ci ziua numelui de botez. Așa și-a serbat Papa Piu al X. ziua numelui de Iosif, care a căzut în 19 i. c. În aceasta zi s'au înfățișat în Vatican cardinalii și au felicitat pe Papa, apoi au vorbit familiar cu Papa. La prânz au fost invitate trei surori ale Papei, apoi o nepoată și un secretar privat. Măncările au fost pregătite în fel venețian și conversația s'a făcut în dialectul venețian. — De altcum Papa a fost felicitat de toți Domnitorii.

China — putere mare. Intre guvernele din Berlin și Peking decurg pertractări de a ridica rangul rezidentului chinez din Berlin la rangul de ambasador. Aceasta ar însemna, că Germania și după ea și celelalte state, voiesc a recunoaște China de mare putere.

Oficer sinucis. În Versailles (Francia) s'a sinucis locotenentul D'Hervili, din cauză, că a fost judecat a plăti un fel de pensie anuală pe toată viața unui soldat, pe care l'a rănit cu ocaziunea tragerii la țintă.

Emigrare. Din comitatul Maramureșului au emigrat în luna trecută (Februarie) 343 de oameni, din cari aproape toți în America de nord. Emigranții sunt mai cu seamă Ruteni.

Vifor în America. În 20 i. c. valea marelui riu Mississippi a fost năpădită de un vifor, cu o vântoasă uriașă. 32 de oameni

au fost omorâți și 2 sate au fost pustiite total. Pagubele se urcă la 120 milioane de cor.

Negură pe mare. Zilele trecute s'a lăsat pe marea Adriatică, pe țărmii Istriei și Dalmației și pe la Veneția o negură, cum rar s'a mai văzut. Mai mulți căpitani de corabie au fost siliți să-și oprească vapoarele în mijlocul mării, deoarece-ce era primejdios a înainta prin negura nepătrunsă. Așa vapoarele au sosit la Fiume și alte porturi cu mari întârzieri.

„Recreare trupească și sufletească.” În curând va apărea — după cum suntem informați — cu titlul de mai sus o carte, cuprinzând exerciții gimnastice și toate jocurile pentru studenții gimnaziali și tinerimea școlară dela scoalele populare, de Ioan E. Prodan, paroch și fost profesor.

„Nuielușa.” A apărut Nr. 5. al bunei reviste umoristice și satirice »Nuielușa« din Budapesta, cu glume și satire minunate și împodobită cu ilustrații colorate. »Nuielușa« e vrednică de tot spriginul onor. public. Abonamentul costă pe 1 an 8 cor. pe 1/2 an 4 cor. Pentru preoți săraci, învățători și studenți pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor. Administrația se află în Budapesta, IV. strada Molnár 10.

Cutremurul de pământ din Formoza. Din Tokio se scrie, că în insula japoneză Formoza a făcut zilele trecute mari pustiiri un cutremur de pământ Cutremurul a ținut o zi, și au fost uciși câteva mii de oameni Satele și orașele au fost ruinate. Patru orașe au fost pustiite de tot.

Copii deșinuți. În Seghedin au fost prinși trei băiați: 2 scolari și un ucenic de tipografie. Cei doi scolari au făcut o poezie de 3 ștrole în cari se cuprinde lesă Maiestate, ear' ucenicul le-a tipărit versul în 20 de exemplare. Ei zic, că n'au știut, că fac un lucru oprit.

Osămintele — lui Traian. Archeologul italian Boni, care conduce săpăturile din forul sau piața romană din Roma, a descoperit la fundamentul columnei traiane o celulă secretă, în care, după cum amintesc scriitorii vechi romani Eutropiu și Diocassiu, s'ar afla într'o urnă (vas) de aur osămintele sau mai bine zis, cenușa marelui nostru împărat Traian.

Mulțămită. Duminecă seara în 29 Ian. st. v. tinerimea română din Bărghiș com. Târnava mare a aranjat în sala școlii confesionale gr.-ort. o producțiune cor-teatrală cu scop, ca din venitul curat să se înființeze o bibliotecă școlară-poporală. Suprasoliri au dat următorii: Ioan Fodorean preot Moșna 1 cor., Ioan Savu preot Veseud 1 cor., Vasile Isailă preot Biertan 2 cor., Ilie Terchilă preot Vorumloc 2 cor., Joachim Trif preot Verd 80 fil. Ioan Vecerzan proprietar Coveș 1 cor., Ioan Duca notar Bendorf 40 fil. Romul Constantinescu teol.-abs. 1 cor., Ioan Botoș notar Bărghiș 40 fil. Alții eară, deși n'au putut lua parte la producțiune, totuși s'au trimis obolul lor. Astfel au fost: Nicolau Gavrea adm. protopopesc Bendorf 1 cor., George Borrea preot Coveș 1 cor. 60 fil. Dionisie Curcean Coveș 1 cor.

Toți acești prea stimați domni, primiască pe aceasta cale sincerile noastre mulțămite. Pilda deamă de imitat cu care a premers Onor. Comitet parochial din loc, contribuind însuși cu suprasolviri, mă îndatorează a le publica nmmele și a le mulțămi. Astfel membrii ai comitetului parochial sunt: Emil Terchilă preot în loc 2 cor. 40 fil., Nicolau Câmpian, primar comunal 2 cor., Nicolau Costea, proprietar de moară 2 cor. 10 fil., Sonu Mălăncrăvean 1 cor. 20 fil., Nicolau Roman 1 cor., Nicolau Roman Flori 1 cor. 20 fil., Ioan Șerban 90 fil., Ioan Costea 60 fil., George Mureșan 60 fil., Nicolau Moldovan 50 fil., Ioan Oroș, Z. Roman, Achim Prișca și Ioan Breazu câte 40 fil. — Venitul dela producțiune a fost 208 cor., din cari cheltuindu-se 56 cor. a rămas venit curat 152 cor. G. Conta, t. abs. și inv.